

Γιορτή 28ης Οκτωβρίου 1940
(25-10-2024)

Στο πλαίσιο της εθνικής επετείου για το έπος του '40 πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 25 Οκτωβρίου 2024 στην αίθουσα τελετών η σχολική μας γιορτή. Όπως σε όλα τα σχολεία της Ελλάδας, τιμήσαμε την ηρωική στάση των παππούδων μας που όταν κλήθηκαν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της εποχής τους, να λάβουν αποφάσεις σε δύσκολα διλήμματα, αγωνίστηκαν στο μέτρο των δυνάμεών τους και ο αγώνας τους αυτός μας εμπνέει ακόμα, όχι γιατί υπήρξε τελικά νικηφόρος, παρόλο που και αυτό μετράει, όσο γιατί άντεξαν και αντιστάθηκαν στον φασισμό και τον ναζισμό και με τη στάση τους μάς υποδεικνύουν να αντιστεκόμαστε και να μην ανεχόμαστε το πρόσωπο του «τέρατος». Όπως έγραψε ο Μάνος Χατζιδάκις: «Ο Νεοναζισμός, ο φασισμός, ο ρατσισμός και κάθε αντικοινωνικό και αντιανθρώπινο φαινόμενο συμπεριφοράς δεν προέρχεται από ιδεολογία, δεν περιέχει ιδεολογία. Είναι η μεγεθυμένη έκφραση του κτήνους που κρύβουμε μέσα μας, χωρίς εμπόδιο στην ανάπτυξή του, όταν κοινωνικές ή πολιτικές συγκυρίες ενισχύουν την παρουσία του. Αρχίσαμε να ανεχόμαστε τα τέρατα του Φασισμού, από άγνοια, αλλά κι από φόβο κι από συνήθεια. Όταν συνηθίζεις το τέρας, αρχίζεις να του μοιάζεις...»

Είναι χρέος μας να ομορφύνουμε τον κόσμο μας. Στη Σάτιρα, στα Τραγούδια της Νίκης, στον Κινηματογράφο- στα πρώτα Ελληνικά κινούμενα σχέδια, στην Επιθεώρηση, με λίγα λόγια στην ομορφιά της ψυχής μας ως λαού, άντλησαν το υλικό της γιορτής μας «**Γέλιο, ο μέγας πολέμαρχος**» (Αφιέρωμα στη σάτιρα του '40) οι καθηγήτριες του σχολείου μας Νίκη Ζούκη, Καλλιόπη Κωστάκη.

Η παρουσίαση του υλικού-βίντεο, γελοιογραφίες, αφήγηση- έγινε από τους/τις μαθητές/τριες μας Καψάλη Αλίκη, Πάνου Παρασκευή, Τζαλαβράς Λάμπρος, Τσιατούρα Κατερίνα.

«Το γέλιο είναι η υπέρβαση των ανθρώπινων ορίων... το γέλιο γεννά τη σκέψη ότι ο άνθρωπος μπορεί να απαιτήσει στον κόσμο αυτό την αφθονία της χώρας των ονείρων» (Ουμπέρτο Έκο «Το όνομα του ρόδου»)μας αφηγήθηκαν οι μαθητές/τριές μας. Πράγματι πολύ μεγάλη συμβολή στη διατήρηση του υψηλού ηθικού του ελληνικού λαού είχαν οι γελοιογράφοι της εποχής, οι οποίοι με την πένα τους γελοιοποίησαν τον Μουσολίνι και τον πανίσχυρο ιταλικό στρατό, που μέχρι τότε αποτελούσαν φόβητρο.

Η γιορτή μας συνεχίστηκε με μια πολύ όμορφη θεατρική παράσταση. Μαθητές και μαθήτριες της Β΄ Λυκείου: Ζώης Γιάννης, Λυγούρα Στεριανή, Λουτσάρη Ιωάννα, Μανούση Ηλιάνα, Ντάρα Ιόλη, Πάνου Γεωργία, Τζιμοτόλης Αποστόλης, Τσαρούχης Δημήτρης, παρουσίασαν το μονόπρακτο «**Δωσίλογοι- Ναζί στην κόλαση μαζί**» (διασκευή του έργου «Τρεις ναζί στην κόλαση μαζί» του Β. Αναστασιάδη, από τη φιλόλογο του σχολείου μας Ν. Ζούκη).

Στον παράδεισο ο Άγιος Πέτρος ανακρίνει τους πρωταγωνιστές του πολέμου από τη μία έναν Άγγλο, έναν Εβραίο και έναν Έλληνα πατριώτη και από την άλλη τον υπαίτιο του πολέμου, τον Χίτλερ και έναν δωσίλογο.

Μέσα από έξυπνους διαλόγους καταδικάζεται αφενός η κτηνωδία του πολέμου και αφετέρου επαινείται η αντίσταση του λαού κατά του κατακτητή. Μερικοί από αυτούς προσπαθούν ακόμα κι εκεί να εξαγοράσουν συνειδήσεις για να περάσουν καλύτερα από τους άλλους. Μέσα από τους ρόλους τους τα παιδιά μας κατάφεραν να αναδείξουν τις συναισθηματικές και ιστορικές διαστάσεις της μνήμης και να μεταδώσουν στους καθηγητές και τους συμμαθητές τους τον προβληματισμό για το παρελθόν. Τα πιο θερμά συγχαρητήρια για την υπέροχη παράσταση που μας χαρίσατε! Οι ερμηνείες σας καταπληκτικές! Το θέμα και τα μηνύματα του έργου, πολύτιμα: Σε κάποιο σημείο του έργου μέσα από την προσποιούμενη άγνοια του

Αγίου Πέτρου μαθαίνουμε την ερμηνεία των όρων (Φύρερ, Ναζί, φασισμός κ.α.) ενώ συγχρόνως ακούμε μια πικρή αλήθεια: οι άνθρωποι που προκαλούν τους πολέμους μένουν στην ιστορία, ενώ ο άγνωστος στρατιώτης παραμένει πάντα άγνωστος... .
Θέλουμε εδώ να δώσουμε ένα μικρό απόσπασμα από το τέλος του έργου προσφέροντας τροφή για σκέψη για τη σημειολογία της τελευταίας πράξης, εφόσον βέβαια υπάρχει διάθεση για κάτι τέτοιο...

Διάλογος του Αγίου Πέτρου με τον Αρχάγγελο Μιχαήλ:

A. Π.

Τι ακούγεται από τη γη, Αρχάγγελε;

A. Μ.

Είναι η παρέλαση που σας έλεγα Άγιε! τιμούν τους νεκρούς...

A. Π.

Δηλαδή πώς τους τιμούν;

A. Μ.

Περπατούν μπροστά από τους επισήμους ...

A. Π.

Από τους επισήμους...και η επίσημοι;

A. Μ.

Αυτοι είναι ανεβασμένοι πάνω σε μία εξέδρα!

A. Π.

A! σε εξέδρα

A. Μ.

Ναι, για να μπορούν να τους βλέπουν.

A. Π.

Ποιοι να τους βλέπουν; οι μαθητές;

A. Μ.

Όχι, άλλο θέλω να πω. Για να μπορούν οι επίσημοι να βλέπουν τους μαθητές...

A. Π.

Aaaaaaaa!

A. Μ.

Ναι. Και οι μαθητές γυρίζουν το κεφάλι...

A. Π.

Για να μη βλέπουν τους επισήμους;

A. Μ.

Όχι! Γυρίζουν το κεφάλι προς τους επισήμους για να τους τιμήσουν.

A. Π.

Τους νεκρούς;

A. Μ.

Όχι, τους επισήμους!

A. Π.

Μήπως τα 'χεις μπερδεμένα στο μυαλό σου;

A. Μ.

Όχι, Άγιε μου, αλλά πρέπει να σας πάω σε μία παρέλαση για να καταλάβετε...

A. Π.

Δύσκολη η παρέλαση...

A. Μ.

Μετά καταθέτουν ένα στεφάνι όλοι οι σύλλογοι.

A. Π.

Οι σύλλογοι; Όχι οι δω - σίλογοι;

A. M.

Ε, καμιά φορά καταθέτουν κι αυτοί ...

A. Π.

A ...έτσι

A. M

Μπροστά πάει κάποιος που κρατά τη σημαία και ακολουθούν οι άλλοι μαθητές σε τετράδες ή τριάδες, κάνοντας βήμα, ανάλογα με το ύψος. Οι ψηλοί μπαίνουν στις πρώτες γραμμές...

A. Π.

A...μάλιστα, οι ψηλοί μπαίνουν στις πρώτες γραμμές...

A. M.

και ακολουθούν οι κοντοί...

A. Π.

Οι κοντοί...

A. M

Έτσι τιμούν τους νεκρούς

A. Π.

A, έτσι ! χωρίς να ξέρουν ποιους...

Ακολούθησε η γιορτή της σημαίας, ο ορισμός σημαιοφόρου και παραστατών και η απονομή αριστείων και βραβείων προόδου.

Ευχαριστούμε για άλλη μια φορά τους μαθητές/τριές μας για την άψογη παρουσίασή τους, τις καθηγήτριες ενώ στο τέλος θέλουμε να ευχαριστήσουμε θερμά τον Ανδρέα Μίχο για την πολύτιμη τεχνική βοήθειά του.

